

РЕШЕНИЕ

№ 2901

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 96-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КИРИЛ Г. Д.

при участието на секретаря ПЕТЯ Г. ДИМОВА
като разгледа докладваното от КИРИЛ Г. Д. Административно наказателно дело № 20231110202078 по описа за 2023 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 42-0004976/13.01.2023 г., издадено от директора на РД „АА“-София, на В. Н. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лева за извършено административно нарушение по чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., издадена от МТИТС, изразяващо се в това, че на 21.03.2022 г. в с. Казичене като член на комисия от технически специалисти не е извършил преглед на МПС „Волво ФХ“ с рег. № /НОМЕР/ от кат. N3 съгласно изискванията на част II, раздел V от Методиката по приложение № 5 към чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 на МТИТС, като не е използвал измервателния уред (калибъра), за да провери степента на износване в заключващото устройство на седловото устройство на седловия влекач.

Срещу така издаденото наказателно постановление е подадена жалба от санкционираното лице В. Д., с която са иска неговата отмяна като незаконосъобразно. Изложени са съображения, че в АУАН и НП не е ясно описано в какво се изразява вмененото на жалбоподателя административно нарушение, в частност датата и мястото на извършването му. Твърди се, че с

оглед използваната информационна система от ИА „АА“, още към момента на извършване на техническия преглед наказващият орган е можел да установи нарушенията на процедурата по извършване на ПППТИ на процесното МПС. Твърди се, че в АУАН и НП не е посочено коя част от уредбите на автомобила не е била проверена, като процесното измерване е осъществено съобразно нормативните изисквания. С оглед на изложеното, от съда се иска да отмени обжалваното НП като незаконосъобразно.

Жалбоподателят и наказващият орган не се явяват и не изпращат свои процесуални представители в хода на съдебното производство по делото.

В представени писмени бележки от жалбоподателя се поддържат изложените в жалбата съображения, като от съда се иска да отмени атакуваното НП като незаконосъобразно.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че не са налице основания за неговата отмяна или изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 21.03.2022 г. бил извършен периодичен преглед за проверка на техническата изправност на товарен автомобил марка „Волво“, модел „ФХ“ с рег. № /НОМЕР/ и идентификационен № на рама: /НОМЕР/. Автомобилът бил проверен за техническата му изправност от комисия от технически специалисти, като жалбоподателят В. Н. Д. бил член на комисията. При осъществяване на прегледа В. Д. не използвал измервателен уред (калибър), за да провери степента на износване в заключващото устройство на седловото устройство на седловия влекач. В. Д. не откачил полуремаркетото към влекача и не проверил по какъвто и да е начин степента на износване на теглително-прикачното устройство на проверяваното ППС.

След извършена на 12.12.2022 г. проверка от служители на РД „АА“-гр.

София било установено, че В. Н. Д. е допуснал нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, като не е извършил необходимата проверка съгласно изискванията на част II, раздел V от Методиката по приложение № 5 към чл. 31, ал. 1 от същата наредба.

Въз основа на направените констатации при извършената проверка, на 12.12.2022 г. св. Т. съставил АУАН с бл. № 333316/12.12.2022 г. срещу В. Н. Д. за извършено от последния административно нарушение по чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., издадена от МТИТС.

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 42-0004976/13.01.2023 г. от и.д. директор на РД „АА“-София, с което за описаното в АУАН административно нарушение на В. Н. Д. била наложена глоба в размер на 1500 лева.

НП било връчено на В. Н. Д. на 26.01.2023 г., като последният в законоустановения 14-дневен срок (на 31.01.2023 г.) подал жалба срещу връченото му НП, която инициирала настоящото производство.

В хода на образуваното съдебно производство била изготвена съдебно-техническа експертиза, от заключението на която се установява, че на приложения по преписката видеозапис се наблюдава провеждане на периодичен преглед за техническа изправност на т.а. марка „Волво“ с рег. № /НОМЕР/ в часовия диапазон от 10:07:09 часа до 10:37:19 часа на 21.03.2022 г. По време на прегледа не се установява прикаченото към влекача полуремарке да е било разкачвано, като не се наблюдава използване на измервателен уред (калибър) от лицето, осъществяващо техническия преглед, за да се провери степента на износване на заключващото устройство на седловото устройство на седловия влекач.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетеля Т.; Протокол за извършен периодичен преглед за техническа изправност на ППС № 28214158/21.03.2022 г.; компактдиск с видеозапис от проведения периодичен преглед за техническа изправност на ППС; Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на министъра на транспорта, информационни технологии и съобщения и заключението на съдебно-

техническа експертиза.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства. Основен доказателствен източник по делото се явяват показанията на свидетеля Т., който в качеството си на служител на РД „АА“-гр. София е извършил процесната проверка. Св. Б. е категоричен, че при извършване на процесния периодичен преглед за техническа изправност на ППС – т.а. „Волво“ с рег. № /НОМЕР/, не е извършено измерване посредством калибър на заключващото устройство на теглително-прикачното устройство на процесния влекач. В този смисъл е и заключението на изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, от заключението на която се установява, че при преглеждане на видеозаписа от извършения периодичен преглед за техническа изправност на процесното ППС, не се установява в нито един момент полуремаркетото да е откачено от влекача, поради което според вещото лице е обективно невъзможно да се измерят хлабини или степен на износване на заключващото устройство на влекача. Показанията на св. Т. Б. са пълни, логични и последователни, като освен това кореспондират с приложения по делото компактдиск от извършения периодичен преглед за техническа изправност на процесното МПС и заключението на изготвената СТЕ, което съдът кредитира изцяло.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че е извършено измерване на теглително-прикачното устройство на влекача, но същото е станало извън обсега на камерите за видеозаснемане. На първо място, председателят и членовете на комисията за извършване на периодичните прегледи нямат право да извършват тестване и измерване на отделните системи и устройства на съответния автомобил извън зоната за извършване на прегледа и задължително в обсега на камерите, които са пряко свързани с ИА „АА“, именно с оглед доказване извършване на пълна проверка съобразно изискванията на методиката към Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. На следващо място, по делото не бяха представени каквито и да е доказателства относно твърденията на жалбоподателя, че полуремаркетото е било откачено от процесния влекач и е било извършено измерване и определяне на степента на износване на заключващото устройство на седловото устройство на седловия влекач.

Съдът кредитира изцяло и останалите приети от съда по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, като относими към предмета на доказване по делото съгласно разпоредбата на чл. 102 НПК. От приложената справка от РД „АА“-София, приложена на л. 31-34 от делото, се установява, че жалбоподателят В. Д. е бил член на комисията от технически специалисти, която на 21.03.2022 г. е извършила периодичен преглед за техническа изправност на т.а. „Волво“ с рег. № /НОМЕР/.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира за установено от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали издадените АУАН и НП отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона. Съгласно чл. 49 и чл. 51 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства (наричана за краткост Наредба № Н-32/16.12.2011 г.) контролът по прилагане на Наредбата се осъществява от ИА „АА“, като съгласно чл. 51 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. за констатираните нарушения контролните органи съставят АУАН. Разпоредбите на Наредбата кореспондират с чл. 91 и чл. 92 от ЗавПр, според която контролът се осъществява от органите на ИА „АА“. В този смисъл актосъставителят Т. Б., заемащ длъжността „инспектор“ в РД „АА“-гр. София, е материално компетентен да състави процесния АУАН на основание разпоредбата на чл. 37, ал.1, б. „а“ ЗАНН, вр. чл. 49 и чл. 51 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г.

Административнонаказващият орган - директорът на РД „АА“ - гр. София, е компетентен да състави обжалваното НП на основание разпоредбата на чл. 47, ал. 2 ЗАНН, вр. чл. 92, ал. 2 ЗавПр и т. I.6. от Заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Същевременно АУАН и НП са издадени при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, поради което обжалваното НП е съобразено с тези изисквания на процесуалния закон.

Следва да се посочи, че в процесния случай нарушението е установено и нарушителят е открит едва на 12.12.2022 г., когато е извършена тематична проверка на дейността на контролно-техническия пункт съгласно писмо рег. № 11-47-8070/2/22.11.2022 г. и Заповед № РД-12-3540/12.12.2022 г. на директора на РД „АА“-София. Независимо от възможността за визуален достъп в реално време чрез разположените камери за видеонаблюдение в мястото за извършване на технически преглед, служителите на ИА „АА“ са открили нарушителя и са установили нарушението едва при подробното извършване на проверка на 12.12.2022 г. От този момент е започнал да тече и 3-месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, в рамките на който е бил съставен и процесният АУАН (на 12.12.2022 г.).

Съдът счита, че АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Противно на посоченото в процесната жалба, в АУАН и НП ясно е посочената датата на извършване на нарушението – 21.03.2022 г., когато е извършен периодичен преглед за техническата изправност на т.а. „Волво“. Ясно е посочено и мястото на извършване на нарушението – контролно-технически пункт в с. Казичене, ул. „Фармапарк“ № 5, стопанисван от „Е.О.“ ЕООД, притежаващо Разрешение № 1660/25.01.2018 г. за извършване на периодични прегледи на ППС. Действително в АУАН и НП е посочена датата 12.12.2022 г., но същата ясно е отнесена като дата на извършване на проверка в контролно-техническия пункт в с. Казичене. Тоест, недвусмислено е посочено, че това е датата на установяване на нарушението, а не на извършване на последното. В този смисъл не е допуснато визираното от жалбоподателя противоречие или неяснота в АУАН и НП относно датата и мястото на извършване на вмененото му административно нарушение.

Неоснователно се явява и възражението, че в АУАН и НП не е описано нарушението и обстоятелствата при извършването му. При внимателен прочит на процесните АУАН и НП е видно, че освен датата и мястото на извършване на нарушението, в същите ясно са описани обстоятелствата, относими към всеки един от съставомерните признаци на административното нарушение по чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, а именно: че жалбоподателят в качеството си на технически специалист и член на комисия при извършване на 21.03.2022 г. на периодичен

преглед за техническа изправност на процесния автомобил, не е извършил необходимото измерване посредством калибър, за да провери степента на износване в заключващото устройство на седловото устройство на седловия влекач. Некоректно в жалбата и допълнението към нея е визирано непосочване на конкретно нарушената хипотеза от чл. 44, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., доколкото в случая на жалбоподателя е вменено съвсем различно нарушение – такова по чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „б“ от същата наредба, което касае задължение на техническия специалист да извършва периодичния преглед за техническа изправност на МПС само със съоръжения и средства за измерване и в материална база, които отговарят на изискванията, определени в наредбата. Нещо повече, в АУАН и НП ясно е посочено и конкретното изискване – измерване на хлабини в заключващото устройство на седловото устройство на влекача посредством използване на калибър, каквото изискване е регламентирано в Част II, Раздел V от Методиката към Приложение № 5 към чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. В този смисъл съдът счита, че в АУАН и НП ясно е описано вмененото на жалбоподателя административно нарушение от фактическа страна, като пълно и изчерпателно са посочени нарушенията от него разпоредби от процесния подзаконов нормативен акт, вкл. и изискванията по Методиката към наредбата.

По същите съображения не може да бъде споделено и възражението на жалбоподателя, че не е конкретизирана нарушената хипотеза от санкционната разпоредба на чл. 178а, ал. 7, т. 3 ЗДвП, а именно коя част на уредбите на процесното МПС не е била проверена. Както се посочи по-горе, в АУАН и НП ясно е посочено коя част и механизъм на проверяваното МПС не е била изследвана съобразно методиката, а именно теглително-прикачното устройство на влекача (заключващото му устройство) посредством използването на съответен уред за измерване – калибър. В този смисъл липсва каквато и да е неяснота или противоречие относно обстоятелството за какво точно нарушение е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Не представляват процесуални нарушения, още по-малко съществени такива, непосочването в АУАН и НП на съдържанието на визираното писмо № 11-47-8070/2/22.11.2022 г., като от граматическото тълкуване на текста на

АУАН и НП е видно, че в случая се касае за писмо, въз основа на което е инициирана процесната проверка на 12.12.2022 г. Това обстоятелство се потвърждава и от самото съдържание на писмото, приложено на л. 15 от делото.

Относно възражението, че от АУАН не ставало ясно кое лице е констатирало нарушението и дали същото има правомощие да извърши проверката по видеозапис, следва да се посочи, че в АУАН ясно е посочено, че актосъставителят и свидетелят по АУАН са установили нарушението, което означава, че са извършили процесната проверка на 12.12.2022 г. Предвид правомощието им по чл. 51, вр. чл. 49 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. да извършат проверки по наредбата, вкл. и чрез преглеждане на видеозаписите от проведения технически преглед, е видно, че и двамата са имали правомощия по силата на закона да извършват проверката и да съставят процесния АУАН.

По изложените съображения, съдът счита, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на жалбоподателя.

При проверка правилното приложение на материалния закон при издаване на обжалваното НП, съдът счита, че В. Н. Д. е извършил нарушение на Методиката, посочена в Приложение № 5 към Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., и по-специално на Част II, Раздел V от същата, съгласно която степента на износване на основните елементи от масово използваните теглително-прикачни устройства на ППС се определят със съответните калибри или се измерват съгласно посочените размери с шублери, като е онагледено измерването с калибър на заключващия клин на буксирното устройство и на износването на ухото на ремаркетото. Видно от приложения по делото видеозапис от извършения на 21.03.2022 г. периодичен преглед за техническа изправност на МПС, както и от заключението на СТЕ, при извършване на процесния технически преглед жалбоподателят В. Д. като технически специалист не е използвал калибър за извършване на горепосочените измервания на теглително-прикачното устройство на влекача „Волво“ с рег. № /НОМЕР/. По този начин последният е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, доколкото при извършване на техническия

преглед не е използвал средство за измерване (в случая калибър), което отговаря на изискванията, определени в наредбата.

Нарушението е извършено от жалбоподателя Д. виновно при форма на вина пряк умисъл, доколкото последният е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е целял настъпването им. В случая В. Д. е бил наясно, че следва да извърши замерване на заключващото устройство на влекача и ухото на ремаркетото, като за целта е следвало да откачи последното от влекача и да извърши замерването с калибър, каквито действия умишлено не е извършил.

За така извършеното административно нарушение, законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 178а, ал. 7, т. 3 ЗДвП налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лева на техническия специалист, който не провери изправността на механизмите и устройствата на съответното ППС съобразно изискванията на методиката към Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. В конкретния случай на жалбоподателя Д. е наложено наказание „глоба“ в законоустановения му размер от 1500 лева, поради което атакуваното НП се явява законосъобразно и в санкционната си част.

Макар и да не са релевирани възражения в тази насока, съдът счита, че извършеното административно нарушение на представлява маловажен случай по смисъла на § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, доколкото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на административни нарушения от същия вид. С оглед на това, наказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН в конкретния случай.

Обобщавайки всичко гореизложено, съдът счита, че жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна, а атакуваното НП – да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

Предвид изхода на делото, в тежест на жалбоподателя следва да бъдат възложени направените по делото разноси за изготвяне и изслушване на СТЕ в общ размер на 294 лева, от които 234 лева за изготвяне на експертизата и 60 лева за защитата ѝ в съдебно заседание. В този смисъл са и задължителните указания по приложение на закона, дадени в т. 2, б. „а“ от Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985 г. на ОСНК на ВКС, в която е посочено, че при потвърждаване на НП разноските се възлагат на

нарушителя, тъй като последният с виновното си поведение е станал причина те да бъдат направени. С оглед на това, В. Д. следва да бъде осъден да заплати в полза на Софийски районен съд сумата от 294 лева, представляваща направени по делото разноски за експертиза.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 42-0004976/13.01.2023 г., издадено от директора на РД „АА“-София, с което на В. Н. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лева за извършено административно нарушение по чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „б“, вр. чл. 31, ал. 1 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., издадена от МТИТС.

ОСЪЖДА В. Н. Д. с ЕГН ***** да заплати на Софийски районен съд сумата от 294 (двеста деветдесет и четири) лева, представляваща направени по делото разноски за експертиза.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____